

GEMEENTE BUREN	
reg.nr.	211-02188/14
d.d.	24 MEI 2013
ald.	R.O.
kopie	

Raad van de gemeente Buren
Postbus 23
4020 BA MAURIK

Datum
22 mei 2013

Ons nummer
201205222/1/R2

Uw kenmerk
UIT/1208741

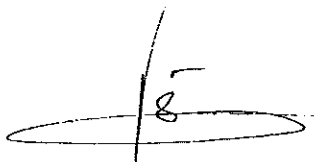
Onderwerp
Buren
Bp. Buitengebied, tweede herziening

Behandelend ambtenaar
I.H.M. van de Sande
070-4264760

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen (hierna: WMR),
gevestigd te Rhenen,
2. het college van burgemeester en wethouders van Rhenen (hierna:
het college van Rhenen), gevestigd te Rhenen,
3. M.H.A.H. de Bruijn, wonend te Tiel,
4. de stichting Stichting Comité Middelwaard West (hierna:
de Stichting Comité), gevestigd te Rhenen,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Buren,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 27 maart 2012 heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied, tweede herziening" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben WMR, het college van Rhenen, de Stichting Comité en De Bruijn beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Bruijn heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 januari 2013, waar WMR, vertegenwoordigd door mr. A. Derks en drs. J.J. Scholten, de Stichting Comité, vertegenwoordigd door T. van der Stroom-Ewijk, het college van Rhenen, vertegenwoordigd door B.M. Brandenburg-Stroo en H.B.J. Bartelink, De Bruijn, bijgestaan door drs. A. Sikking, R. Dobbelsteijn Bisschops, W. Blokland en ir. H. Wieringa, en de raad, vertegenwoordigd door N.J. Stam, J. van Liempd en E.J. Bagerman, zijn verschenen. Voorts zijn ter zitting C.G.H. van Amersvoorts en R.J. van der Flier, beiden bijgestaan door mr. W. Kattouw, en de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Middelwaard B.V., vertegenwoordigd door G. van den Broek, gehoord.

Overwegingen

1. Het bestemmingsplan voorziet in een bundeling van een aantal afzonderlijke nieuwe ontwikkelingen van particuliere initiatiefnemers in het buitengebied van de gemeente Buren. Met het plan wordt onder meer beoogd een houtversnipperingsbedrijf, te weten een zogenoemd ontschors- en verchipbedrijf, mogelijk te maken op het perceel Marsdijk 37-39 te Lienden, gelegen in de Middelwaard West aan de zuidoever van de Nederrijn.

De beroepen van WMR, de Stichting Comité en het college van Rhenen

2. WMR, de Stichting Comité en het college van Rhenen kunnen zich niet verenigen met de in het plan voor het ontschors- en verchipbedrijf Middelwaard B.V. op het perceel Marsdijk 37-39 te Lienden (hierna: Middelwaard B.V.) opgenomen regeling.

3. Het college van Rhenen heeft ter zitting zijn beroepsgronden met betrekking tot het vooroverleg op grond van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening en met betrekking tot het zicht vanuit de binnenstad van Rhenen ingetrokken.

Aantasting horizon en beeldkwaliteit historische binnenstad

4. WMR en de Stichting Comité voeren aan dat de in het plan voorziene ontwikkelingen onaanvaardbare horizonvervuiling tot gevolg zullen hebben. Ook zal volgens hen de beeldkwaliteit van Rhenen, in het bijzonder die van de historische binnenstad, ten gevolge van de in het plan voorziene

ontwikkelingen onaanvaardbaar worden aangetast. Dit brengt volgens WMR en de Stichting Comité nadelige gevolgen met zich voor de inwoners van Rhenen.

4.1. De raad stelt zich op het standpunt dat vanuit Rhenen slechts beperkt zicht zal bestaan op de in het plan voorziene ontwikkelingen, gelet op de maximaal toegestane hoogte van de bebouwing en opslag op het perceel Marsdijk 37-39. Verder wijst de raad erop dat hier geen sprake is van nieuwvestiging, maar van een reeds bestaand bedrijf.

4.2. Aan het perceel Marsdijk 37-39 is, voor zover thans van belang, de bestemming "Bedrijf - Riviergebonden" toegekend en aan de strook water daarvoor de bestemming "Water - Haven" en de aanduiding "Laad- en losplaats".

Ingevolge artikel 10, lid 10.2.1, van de planregels mogen op gronden met de bestemming "Bedrijf - Riviergebonden" uitsluitend worden gebouwd:

- a. bedrijfsgebouwen;
- b. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van de bestemming.

Ingevolge artikel 10, lid 10.2.3, van de planregels dienen bij de bouw van de in artikel 10, lid 10.2.1, onder a van de planregels bedoelde bedrijfsgebouwen de volgende bepalingen in acht te worden genomen:

- a. de hoogte mag niet meer bedragen dan 8 meter;
- b. de goothoogte mag niet meer bedragen dan 4,5 meter.

Ingevolge artikel 10, lid 10.4, van de planregels is opslag van goederen en materieel in de open lucht, voor zover de hoogte van de opslag meer bedraagt dan 6 meter en de oppervlakte meer bedraagt dan 25.000 m², in strijd met de bestemming en niet toegestaan.

4.3. De afstand tussen het perceel waarop het bedrijf van Middelwaard B.V. is voorzien en het dichtstbijzijnde object aan de overzijde van de Nederrijn, een woning, bedraagt ongeveer 605 meter. Voorts is ter zitting komen vast te staan dat de afstand tot de historische binnenstad van Rhenen ongeveer 800 meter bedraagt. Niet valt uit te sluiten dat het uitzicht vanuit Rhenen en de beeldkwaliteit van Rhenen, en diens historische binnenstad, door de vestiging van het bedrijf in enige mate zullen worden aangetast. De Afdeling ziet echter, gelet op de hiervoor genoemde afstanden en de maximaal toegestane bouw- en opslaghoogten ter plaatse, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat deze vermindering zodanig zal zijn dat de raad daaraan doorslaggevend gewicht had moeten toekennen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat bedrijfsbebouwing op het perceel Marsdijk 37-39 alleen is toegestaan binnen het bouwvlak en dat dit bouwvlak aan de zuidkant van het perceel is gelegen. Ook zijn in de directe nabijheid van het perceel waar het bedrijf van Middelwaard B.V. is voorzien reeds bedrijven gevestigd en was op het perceel voorheen reeds een bedrijf gevestigd. De betogen falen.

Hinder en brandgevaar

5. WMR en de Stichting Comité stellen dat tijdens de zomermaanden brandgevaar bestaat door broei in het opgeslagen zaagsel en de

houtsnipperers. Deze broei kan volgens hen ook geurhinder veroorzaken voor de inwoners van Rhenen, nu de schroeilucht die broeiend zaagsel en houtsnippers verspreiden door de overheersende zuidwestelijke wind naar Rhenen wordt gevoerd. Deze geurhinder is volgens WMR en de Stichting Comité ten onrechte niet betrokken in het geuronderzoek dat aan het plan ten grondslag is gelegd. WMR en de Stichting Comité wijzen er hierbij op dat dit probleem zich tijdens warme zomers in de afgelopen jaren meer dan eens heeft voorgedaan.

De Stichting Comité stelt verder dat inwoners van Rhenen ten gevolge van de in het plan voorziene ontwikkelingen geluid-, stof- en lichthinder zullen ondervinden.

5.1. De raad wijst erop dat het productieproces van Middelwaard B.V. erop is gericht het hout zoveel mogelijk intact te laten en dat broei in het hout wordt voorkomen doordat de opslag van het hout plaatsvindt in compartimenten. Ook wijst de raad erop dat vooroverleg heeft plaatsgevonden met de brandweer en dat dit niet heeft geleid tot het opleggen van aanvullende maatregelen.

5.2. Ter zitting is gebleken dat na 2007 ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten van Middelwaard B.V. geen geurhinder meer is opgetreden, omdat Middelwaard B.V. maatregelen heeft genomen om broei te voorkomen. Hiertoe heeft Middelwaard B.V. erop gewezen dat het hout in compartimenten wordt opgeslagen. Ook heeft Middelwaard B.V. erop gewezen dat het treffen van effectieve maatregelen tegen broei ook in haar belang is, nu broei een waardevermindering van het opgeslagen hout tot gevolg heeft.

WMR en de Stichting Comité hebben niet aannemelijk gemaakt dat de huidige maatregelen tegen brand en broei, zoals het onderbrengen van het hout in compartimenten, niet voldoende zijn om brand en broei te voorkomen. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat overleg heeft plaatsgevonden met de brandweer en dat dit overleg geen aanleiding vormde voor het treffen van aanvullende maatregelen. Gelet hierop en gelet op het feit dat zich sinds 2007 geen geurhinder meer heeft voorgedaan hebben WMR en de Stichting Comité evenmin aannemelijk gemaakt dat de bedrijfsactiviteiten van Middelwaard B.V. onaanvaardbare geurhinder in Rhenen met zich brengen. De betogen falen.

5.3. Ten aanzien van het betoog van de Stichting Comité dat inwoners van Rhenen ten gevolge van de in het plan voorziene ontwikkelingen geluid-, stof- en lichthinder zullen ondervinden, wordt het volgende overwogen.

Aan het plan is onder meer het onderzoeksrapport "Akoestisch onderzoek Middelwaard B.V. te Lienden" van Adviesbureau De Haan van 10 september 2008 (hierna: het akoestisch onderzoek) ten grondslag gelegd. Uit dit rapport blijkt dat Middelwaard B.V. kan voldoen aan de voor het bedrijf geldende geluidsnormen. De Stichting Comité heeft niet gesteld dat het akoestisch onderzoek onjuist of onvolledig is. Gelet op het voorgaande heeft de raad dan ook in redelijkheid van het akoestisch onderzoek kunnen uitgaan bij de voorbereiding van het plan en heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat zich ten gevolge van de in het plan

voorziene ontwikkelingen geen onevenredige geluidhinder zal voordoen voor inwoners van Rhenen.

Voorts heeft Middelwaard B.V. ter zitting toegelicht dat het opgeslagen hout wanneer nodig met water wordt besproeid om de verspreiding van stof te voorkomen. De Stichting Comité heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze maatregel onvoldoende is om overlast ten gevolge van de verspreiding van stof te voorkomen.

Verder heeft de Stichting Comité niet aannemelijk gemaakt dat zich ten gevolge van de in het plan voorziene ontwikkelingen onevenredige lichthinder zal voordoen voor inwoners van Rhenen. Hierbij neemt de Afdeling in aanmerking dat de Stichting Comité deze stelling verder niet heeft onderbouwd en dat het bedrijf van Middelwaard B.V. op een zodanige afstand van Rhenen is gelegen dat de raad het niet waarschijnlijk heeft mogen achten dat het door Middelwaard B.V. geproduceerde licht tot onaanvaardbare overlast voor inwoners van Rhenen zal leiden. Het betoog faalt.

Legalisering bedrijfsvoering en aan- en afvoer

6. WMR betoogt dat het plan ten onrechte voorziet in een legalisering van de voorheen illegale bedrijfsvoering van Middelwaard B.V. Volgens WMR geeft de raad hiermee een verkeerd signaal af, nu andere illegale activiteiten in de gemeente Buren dan ook zouden kunnen worden gelegaliseerd.

6.1. De raad stelt dat na een aanpassing van de Beleidslijn grote rivieren van Rijkswaterstaat mogelijkheden tot legalisatie van de bedrijfsvoering van Middelwaard B.V. ontstonden.

6.2. Tussen partijen is niet in geschil dat de bedrijfsvoering van Middelwaard B.V. in het verleden illegaal was. De raad heeft erop gewezen dat Rijkswaterstaat weliswaar in het verleden heeft te kennen gegeven geen medewerking te willen verlenen aan een planologische inpassing van Middelwaard B.V., maar dat de Beleidslijn grote rivieren nadien is gewijzigd. Deze wijziging biedt mogelijkheden voor herontwikkeling van het terrein van de voormalige steenfabriek. Volgens de raad heeft overleg tussen Rijkswaterstaat, de gemeente Buren en de initiatiefnemer geleid tot een positief advies van Rijkswaterstaat voor deze herontwikkeling van het terrein van de voormalige steenfabriek. Hierin heeft de raad aanleiding gezien het handhavingstraject op te schorten in afwachting van legalisering van de bedrijfsvoering van Middelwaard B.V. WMR heeft dit niet bestreden. Gelet op het voorgaande heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de bedrijfsvoering van Middelwaard B.V. in het voorliggende plan kon worden toegestaan. Het betoog faalt.

7. Verder voert WMR aan dat in het plan ten onrechte niet inzichtelijk is gemaakt welke hoeveelheid aan- en afvoer over de weg mag plaatsvinden. Hierbij wijst WMR erop dat het grootste deel van het perceel Marsdijk 37-39 in het plan de bestemming "Bedrijf – Riviergebonden" heeft gekregen.

7.1. De raad wijst erop dat aan- en afvoer in de uiteindelijke situatie grotendeels over het water plaats zullen vinden en dat ingevolge artikel 10,

lid 10.1, van de planregels alleen een bedrijf is toegestaan dat in hoofdzaak is gericht op riviergebonden activiteiten.

7.2. Ingevolge artikel 10, lid 10.1.1, onder b van de planregels, voor zover hier relevant, zijn de op de verbeelding voor de bestemming "Bedrijf - Riviergebonden" aangewezen gronden onder meer bestemd voor op- en overslag van hoofdzakelijk over water aangevoerde materialen voor een bedrijf in het ontschorsen en verchippen van hout.

7.3. In het plan is bepaald dat aan- en afvoer hoofdzakelijk over water plaatsvindt. Ter zitting heeft Middelwaard B.V. toegelicht dat als de laad- en losfaciliteiten aan het water zijn voltooid, de aan- en afvoer ten behoeve van haar bedrijfsactiviteiten in overwegende mate over het water zal plaatsvinden. Derhalve wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat onvoldoende inzichtelijk is gemaakt welke hoeveelheid aan- en afvoer over de weg mag plaatsvinden. De raad heeft een nadere omschrijving in de planregels van de hoeveelheid aan- en afvoer over de weg uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niet noodzakelijk behoeven te achten. Het betoog faalt.

Natuurwaarden, uiterwaardverlaging en bodemverontreiniging

8. WMR stelt dat in het plan ten onrechte geen aandacht wordt besteed aan de negatieve gevolgen die de in het plan voorziene ontwikkelingen zullen hebben voor het naastgelegen Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn. Ook zullen deze ontwikkelingen volgens WMR nadelige gevolgen hebben voor de uiterwaarden langs de Neder-Rijn, die deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur (hierna: de EHS).

Voorts voert WMR aan dat het plan ten onrechte niet is afgestemd met de in het kader van het programma "Ruimte voor de Rivier" door Rijkswaterstaat uitgevoerde uiterwaardverlaging, waarbinnen ook natuurontwikkeling en verbetering van de ruimtelijke kwaliteit in de uiterwaard worden beoogd.

8.1. Volgens de raad behoeft voor aantasting van de in het gebied aanwezige natuurwaarden niet te worden gevreesd. Voorts wijst de raad erop dat het programma "Ruimte voor de Rivier" niet in de weg staat aan de in het plan voorziene ontwikkelingen.

8.2. Ten aanzien van het betoog van WMR dat ten onrechte geen afstemming heeft plaatsgevonden met Rijkswaterstaat, wordt het volgende overwogen. De raad heeft onweersproken gesteld dat het herinrichtingsproject in het kader van het programma "Ruimte voor de Rivier" primair is gericht op lager gelegen gebieden, met als doel daling van de maatgevende hoogwaterstand. Hoewel Middelwaard B.V. volgens de raad is gelegen op hoogwatervrij terrein, zijn de gronden van Middelwaard B.V. toch meegenomen in het herinrichtingsproject. Hierdoor kan de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse worden verbeterd, hetgeen de secundaire doelstelling is van het programma "Ruimte voor de Rivier". In dat verband zal op de bestaande landtong groen worden aangeplant, waardoor het zicht op de bedrijfslocatie zal worden beperkt. Verder staat de Beleidslijn grote rivieren

aan een andere situering van het bedrijf in de weg, aldus de raad.

Gelet op het voorgaande heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de door Rijkswaterstaat uitgevoerde uiterwaardverlaging in het kader van het programma "Ruimte voor de Rivier", niet aan de in het plan voorziene ontwikkelingen in de weg staat. Voor het oordeel dat de raad het plan ten onrechte niet heeft afgestemd met Rijkswaterstaat bestaat dan ook geen grond. Het betoog faalt.

8.3. Aan het plan is een onderzoek naar de in het plangebied aanwezige beschermde plant- en diersoorten ten grondslag gelegd. Aan het plan is echter geen onderzoek ten grondslag gelegd dat betrekking heeft op de vraag of de bedrijfsactiviteiten van Middelwaard B.V. een verslechterend of significant verstorend effect kunnen hebben op het nabijgelegen Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn en of artikel 19j van de Natuurbeschermingswet 1998 aan de in het plan voorziene ontwikkelingen in de weg staat. Het plan is dan ook in zoverre vastgesteld in strijd met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het betoog slaagt in zoverre.

8.4. Ten aanzien van het betoog van WMR dat de in het plan voorziene ontwikkelingen zullen leiden tot een aantasting van de EHS, voor zover dit niet betreft de gronden die in het Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn zijn gelegen, wordt overwogen dat WMR dit betoog niet nader heeft onderbouwd. Hierbij wordt nog opgemerkt dat Middelwaard B.V. nieuwe natuur heeft gerealiseerd ter compensatie van de in het plangebied voorziene ontwikkelingen. Het betoog faalt.

9. WMR betoogt dat de in het plangebied aanwezige bodemverontreiniging een belemmering vormt voor nieuwbouw op het perceel Marsdijk 37-39. Volgens WMR is aanvullend onderzoek noodzakelijk om de omvang van de verontreiniging en de benodigde sanering te kunnen vaststellen. De raad heeft dit ten onrechte nagelaten, aldus WMR.

9.1. Volgens de raad staat de in het plangebied aanwezige bodemverontreiniging niet in de weg aan de vaststelling van het plan en dient in het kader van de verlening van een omgevingsvergunning een nader bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

9.2. De Afdeling stelt voorop dat de vaststelling van de aanwezigheid van verontreinigingen in de bodem, de noodzaak van sanering van verontreinigde locaties en de wijze waarop deze saneringen moeten worden uitgevoerd, zijn geregeld in afzonderlijke wetgeving met eigen procedures, die thans niet ter beoordeling staan. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan met de daarin opgenomen bestemmingen niet had kunnen vaststellen indien en voor zover de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat bodemverontreiniging aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

9.3. Aan het plan is onder meer het onderzoeksrapport "Verkenkend bodemonderzoek Marsdijk 37 te Lienden" van CSO Adviesbureau voor Milieuonderzoek B.V. van 30 januari 2009 (hierna: het bodemonderzoek) ten

grondslag gelegd. Uit het bodemonderzoek blijkt dat in het plangebied bodemverontreinigingen aanwezig zijn, onder meer bestaande uit kooldelen, slakken, oliecomponenten en minerale olie, barium, PCB en molybdeen. Volgens het bodemonderzoek is nader bodemonderzoek noodzakelijk en vormen de aangetroffen verontreinigingen op basis van de huidige onderzoeksresultaten een belemmering voor de voorgenomen ontwikkelingen op het perceel Marsdijk 37-39.

Gelet op het voorgaande is de raad naar het oordeel van de Afdeling ten onrechte ervan uitgegaan dat in het kader van het vaststellen van het plan geen nader bodemonderzoek noodzakelijk was. Het plan is in zoverre vastgesteld in strijd met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid. Het betoog van WMR slaagt.

Geluidzone en versnippering besluitvorming

10. WMR en de Stichting Comité betogen dat ten onrechte een apart bestemmingsplan voor Middelwaard B.V. is vastgesteld. Volgens WMR en de Stichting Comité had de raad een bestemmingsplan moeten vaststellen voor alle bedrijfsactiviteiten in de Middelwaard West. Zij betogen dat zonder een integrale visie op de bedrijfsactiviteiten in de Middelwaard West niet duidelijk kan worden wat de gevolgen van deze bedrijfsactiviteiten zijn voor Rhenen. WMR en de Stichting Comité achten het in dit verband onbegrijpelijk dat de raad niet heeft gewacht met het vaststellen van het voorliggende plan totdat de Afdeling uitspraak zou hebben gedaan in de procedure over de bestemmingsplannen "Middelwaard West" en "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL".

Voorts betogen WMR, de Stichting Comité en het college van Rhenen dat het plan ten onrechte niet voorziet in een geluidzone waarin de voorziene ontwikkelingen op het perceel Marsdijk 37-39 zijn betrokken. Zij wijzen er hierbij op dat gronden waarop geen grote lawaaimakers zijn gevestigd onderdeel uit kunnen maken van een gezonde industrieterrein. Voor het gehele industrieterrein had een geluidzone in de verschillende van belang zijnde bestemmingsplannen moeten worden opgenomen, aldus WMR, de Stichting Comité en het college van Rhenen. Het college van Rhenen betoogt verder dat de geluidzone de grens van de gemeente Rhenen zal overschrijden en dat de raad van de gemeente Rhenen deze geluidzone niet heeft opgenomen in het aldaar geldende bestemmingsplan. Het voorliggende plan is volgens het college van Rhenen dan ook niet uitvoerbaar.

10.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het bedrijf van Middelwaard B.V. los kan worden gezien van de andere bedrijven in de omgeving en daarom in een afzonderlijk bestemmingsplan kan worden opgenomen. Voorts voert de raad aan dat bij alle bestemmingsplannen voor de verschillende bedrijven in de Middelwaard West rekening wordt gehouden met de aanwezigheid van andere bedrijven.

Verder stelt de raad dat voor Middelwaard B.V. geen geluidzone in het plan behoefde te worden opgenomen. Omdat de Afdeling in de uitspraak van 16 mei 2012 in zaak nr. 201010535/1/R2 (www.raadvanstate.nl) de bestemmingsplannen "Middelwaard West" en "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL" heeft vernietigd, zijn in de Middelwaard West

geen grote lawaaimakers toegestaan en is er geen sprake van een gezoneerd industrieterrein waar het perceel Marsdijk 37-39 deel van kan uitmaken, aldus de raad.

10.2. Ingevolge artikel 1 van de Wet geluidhinder (hierna: Wgh), zoals dit luidde ten tijde van het nemen van het bestreden besluit, wordt onder industrieterrein verstaan:

terrein waaraan in hoofdzaak een bestemming is gegeven voor de vestiging van inrichtingen en waarvan de bestemming voor het gehele terrein of een gedeelte daarvan de mogelijkheid insluit van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen, die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken.

Ingevolge artikel 40 van de Wgh wordt, indien bij de vaststelling van een bestemmingsplan aan gronden een zodanige bestemming wordt gegeven dat daardoor een industrieterrein ontstaat, daarbij tevens een rond het betrokken terrein gelegen zone vastgesteld, waarbuiten de geluidbelasting vanwege dat terrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan.

Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 18 augustus 2010 in zaak nr. 200900843/1/R3 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen is met ingang van 31 maart 2010 de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) in werking getreden, waardoor een wijziging is aangebracht in artikel 1 van de Wgh en de definitie van industrieterrein is komen te luiden zoals hiervoor is weergegeven. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Chw is met deze wijziging beoogd een ruimere uitleg van het begrip industrieterrein mogelijk te maken, in die zin dat ook gronden waarop geen grote lawaaimakers zijn toegestaan onderdeel kunnen uitmaken van een gezoneerd industrieterrein. In dat geval worden de aanwezige en eventuele nieuwe bedrijven op de desbetreffende gronden eveneens genormeerd door de geluidzonegrens van 50 dB(A) rond het industrieterrein.

10.3. Gelet op de systematiek van de Wet ruimtelijke ordening komt de raad beleidsvrijheid toe bij het bepalen van de begrenzings van een bestemmingsplan. Deze vrijheid strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening of anderszins in strijd met het recht.

In hetgeen WMR en de Stichting Comité hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vastgestelde planbegrenzing strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Zij neemt daarbij in aanmerking dat de bedrijfsactiviteiten van Middelwaard B.V. losstaan van de overige ontwikkelingen in de directe nabijheid van het plangebied.

Hetgeen WMR en de Stichting Comité hebben aangevoerd biedt geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de gevolgen van de bedrijfsactiviteiten in de Middelwaard West voor Rhenen voldoende kunnen worden beoordeeld, ook al zijn die bedrijfsactiviteiten niet in één gezamenlijk plan opgenomen. De betogen falen.

10.4. Ter zitting is gebleken dat de inrichting die in belangrijke mate geluidhinder kan veroorzaken (grote lawaaimaker) in de omgeving van het perceel Marsdijk 37-39, K3 Delta, na de vernietiging van het besluit dat ziet op de vaststelling van voormelde bestemmingsplannen uit Lienden is vertrokken en alle machines die zij voor haar bedrijfsactiviteiten gebruikte heeft meegenomen. Voorts heeft de raad toegelicht dat geen grote lawaaimaker op deze locatie kan terugkeren zonder dat een nieuwe planologische procedure wordt doorlopen. Dit betekent dat thans in de omgeving van het perceel Marsdijk 37-39 geen sprake meer is van een industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de Wgh, zodat de noodzaak om een geluidzone op te nemen in het plan is komen te ontvallen.

Gelet op het voorgaande kunnen WMR, de Stichting Comité en het college van Rhenen in zoverre met hun beroepen niet bereiken hetgeen zij daarmee beogen. De beroepen zijn in zoverre ongegrond.

Conclusie

11. In hetgeen WMR heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het plan, voor zover dat betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Bedrijf - Riviergebonden" op het perceel Marsdijk 37-39, is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep van WMR is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre wegens strijd met genoemde wettelijke bepaling dient te worden vernietigd.

12. Uit oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen de hierna in de beslissing nader aangeduide onderdelen van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

Het beroep van De Bruijn

13. De Bruijn wil op haar ongenummerde perceel aan de P. van Westrhenenweg te Ingen een grondgebonden agrarisch bedrijf in de vorm van een natuurlijke paardenhouderij voor het ras Schwarzwälder Fuchs vestigen. Deze door haar gewenste ontwikkeling maakte onderdeel uit van het ontwerpbestemmingsplan "Buitengebied, tweede herziening". Bij het bestreden besluit heeft de raad het plan gewijzigd vastgesteld door het voor het onderdeel dat betrekking heeft op de vestiging van een natuurlijke paardenhouderij aan de P. van Westrhenenweg te Ingen niet vast te stellen. Hiermee kan De Bruijn zich niet verenigen.

14. De Bruijn voert aan dat de raad ten onrechte en ongemotiveerd stelt dat het ten behoeve van de door De Bruijn gewenste ontwikkeling uitgebrachte landbouwkundig advies van Land & Co niet objectief is. Zij wijst er hierbij op dat het college van burgemeester en wethouders van Buren (hierna: het college) eerder zelf aan Land & Co opdracht heeft gegeven een landbouwkundig advies uit te brengen.

Voorts betoogt De Bruijn dat het advies van deze ingeschakelde deskundige mag worden gevolgd en dat de raad geen tegenadvies heeft

ingebracht tegen het advies van Land & Co. Hierbij wijst zij erop dat volgens het advies van Land & Co voldoende zicht is op doorgroei naar een volwaardig agrarisch bedrijf.

Verder stelt De Bruijn dat de raad haar ten onrechte tegenwerpt dat het indienen van meer landbouwkundige adviezen in strijd is met de gebruikelijke lijn van de gemeente en dat niet voldoende is gemotiveerd waarom is afgeweken van deze lijn. Hiertoe wijst De Bruijn erop dat het derde onderzoek is uitgevoerd op suggestie van de bezwaarschriftencommissie van de gemeente Buren. Voorts wijst De Bruijn erop dat de twee eerdere landbouwkundige adviezen zijn uitgebracht door organisaties die minder ervaring hebben met innovatieve agrarische concepten dan Land & Co.

Ook wijst De Bruijn op verschillende andere bedrijven in de omgeving, waarvoor het gemeentelijk beleid volgens haar minder stringent is gehanteerd dan voor haar bedrijf.

14.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de door De Bruijn gewenste ontwikkeling niet in het plan behoefde te worden opgenomen. Hiertoe wijst hij erop dat aan het positieve advies van Land & Co twee negatieve landbouwkundige adviezen voorafgingen. Ook wijst hij erop dat De Bruijn eerder advies heeft ingewonnen bij Land & Co en dat daarom aan de objectiviteit van Land & Co kan worden getwijfeld. Voorts stelt de raad dat de huidige omvang van het bedrijf van De Bruijn niet voldoende is om te kunnen stellen dat er voldoende zicht is op doorgroei naar een volwaardig bedrijf.

14.2. Niet in geschil is dat het uitgangspunt van het ruimtelijk beleid van het gemeentebestuur van Buren is dat alleen bedrijven die in hoofdzaak zijn gericht op de grondgebonden agrarische productie in aanmerking komen voor een nieuw agrarisch bouwvlak. Er moet in dat geval sprake zijn van een volwaardig grondgebonden agrarisch bedrijf of van een bedrijf waarbij voldoende zicht is op doorgroei naar een volwaardig grondgebonden agrarisch bedrijf.

Teneinde te kunnen vaststellen of het bedrijf van De Bruijn een dergelijk bedrijf is, zijn drie landbouwkundige onderzoeken uitgevoerd. De eerste twee onderzoeken, verricht door de Stichting Advisering Agrarische Bouwplannen (hierna: S/A/A/B) en door de Stichting Adviescommissie Agrarische Bouwplannen (hierna: de Stichting ABC), leidden tot negatieve adviezen ten aanzien van het bedrijf van De Bruijn. Naar aanleiding van deze onderzoeken heeft het college besloten geen medewerking te verlenen aan de door De Bruijn gewenste ontwikkelingen. Hiertegen heeft De Bruijn een zienswijze ingediend, waaraan zij een positief landbouwkundig advies van Land & Co ten grondslag heeft gelegd.

Bij besluit van 24 november 2009 heeft het college het verzoek van De Bruijn medewerking te verlenen aan de door haar gewenste ontwikkelingen afgewezen. Hiertegen heeft De Bruijn bezwaar ingediend. De bezwaarschriftencommissie heeft vervolgens geadviseerd een nieuw landbouwkundig advies te laten uitbrengen. Het college heeft het bezwaarschrift bij besluit van 13 juli 2010 ongegrond verklaard en heeft Land & Co gevraagd een nieuw landbouwkundig advies uit te brengen.

Voorts heeft het college bij dit besluit besloten bij een positief advies de door De Bruijn gewenste ontwikkelingen aan de raad voor te leggen. Het hernieuwde landbouwkundig onderzoek van Land & Co heeft geleid tot een positief advies, waarna de door De Bruijn voorgestane ontwikkelingen aan de raad zijn voorgelegd.

14.3. Ten aanzien van de stelling van de raad dat het advies van Land & Co niet objectief is, omdat De Bruijn eerder door Land & Co een advies heeft laten uitbrengen, wordt het volgende overwogen. Het college heeft er naar aanleiding van het bezwaarschrift van De Bruijn zelf voor gekozen Land & Co te vragen een nieuw advies uit te brengen, hoewel De Bruijn Land & Co in een eerder stadium reeds had gevraagd een advies uit te brengen. Verder heeft de raad geen onderbouwing geleverd van zijn stelling dat het advies van Land & Co niet objectief is. Gelet op het voorgaande had de raad bij het nemen van het bestreden besluit het advies van Land & Co kunnen betrekken.

14.4. Bij de beoordeling van de vraag of voldoende zicht bestaat op doorgroei naar een volwaardig bedrijf, hanteert de raad de daarvoor in de toelichting op het bestemmingsplan "Buitengebied Buren 2008" en de in artikel 32, lid 32.4, onder b, van de planregels opgenomen maatstaf. Ingevolge de toelichting en die planregel wordt aan nieuwe agrarische bouwpercelen alleen medewerking verleend indien uit een advies van een onafhankelijke landbouwdeskundige blijkt dat het om een volwaardig, dan wel binnen afzienbare tijd om een volwaardig bedrijf gaat. De toetsingsnorm ligt hierbij in tegenstelling tot bestaande bedrijven op 70 Nge, aldus de raad.

Indien na toetsing blijkt dat een bedrijf een omvang heeft van meer dan 50, maar minder dan 70 Nge, dan wordt een agrarisch bouwperceel zonder bedrijfswoning toegekend.

Uit het advies van Land & Co blijkt dat de activiteiten van het bedrijf van De Bruijn ongeveer een halve werkweek vragen. Gelet hierop heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet voldoende zicht bestaat op doorgroei naar een volwaardig bedrijf om aan het bedrijf van De Bruijn een agrarisch bouwperceel toe te kunnen kennen. De raad heeft dan ook in redelijkheid van het in het plan opnemen van de door De Bruijn gewenste ontwikkelingen kunnen afzien.

14.5. Ten aanzien van de door De Bruijn gemaakte vergelijking met verschillende bedrijven in de omgeving wordt overwogen dat de raad van de gemeente Buren zich op het standpunt heeft gesteld dat deze situatie verschilt van de aan de orde zijnde situatie, omdat het in die gevallen andersoortige bedrijven betreft dan de door De Bruijn gewenste paardenhouderij. In hetgeen De Bruijn heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de door De Bruijn genoemde situatie niet overeenkomt met de thans aan de orde zijnde situatie.

15. In hetgeen De Bruijn heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het beroep van De Bruijn is ongegrond.

Proceskosten

16. De raad dient ten aanzien van WMR en de Stichting Comité op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld. Ten aanzien van het beroep van het college van Rhenen is niet gebleken van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen. Voor een proceskostenvergoeding ten aanzien van De Bruijn bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. verklaart het beroep van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Buren van 27 maart 2012 waarbij het bestemmingsplan "Buitengebied, tweede herziening" is vastgesteld, voor zover dit betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Bedrijf - Riviergebonden" op het perceel Marsdijk 37-39;
- III. draagt de raad van de gemeente Buren op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel II wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;
- IV. verklaart het beroep van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen voor het overige en de beroepen van het college van burgemeester en wethouders van Rhenen, M.H.A.H. de Bruijn en de stichting Stichting Comité Middelwaard West geheel ongegrond;
- V. veroordeelt de raad van de gemeente Buren tot vergoeding van:
 - a. bij de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 992,28 (zegge: negenhonderdtweënnegentig euro en achtentwintig cent), waarvan een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro) toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
 - b. bij de stichting Stichting Comité Middelwaard West in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 43,28 (zegge: drieënveertig euro en achtentwintig cent);
- VI. gelast dat de raad van de gemeente Buren aan appellanten het door hen voor de behandeling van de beroepen betaalde griffierecht vergoedt, ten bedrage van:
 - a. € 310,00 (zegge: driehonderdtien euro) voor de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen;
 - b. € 310,00 (zegge: driehonderdtien euro) voor de stichting Stichting Comité Middelwaard West;
 - c. € 310,00 (zegge: driehonderdtien euro) voor het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rhenen.

Aldus vastgesteld door mr. J.A. Hagen, voorzitter, drs. W.J. Deetman en mr. D.J.C. van den Broek, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.J.A.M. Broekman, ambtenaar van staat.

201205222/1/R2

15

22 mei 2013

w.g. Hagen
voorzitter

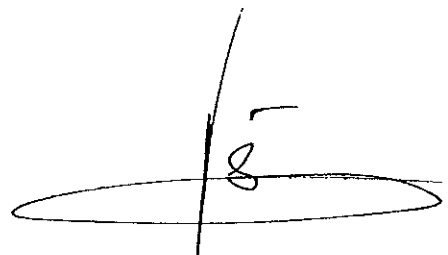
w.g. Broekman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2013

12-726.

Verzonden: 22 mei 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen, gevestigd te Rhenen (hierna: WMR),
2. het college van burgemeester en wethouders van Rhenen,
3. E. van den Berg-de Vries, wonend te Lienden, gemeente Buren,
4. A.J. Drost, wonend te Ochten, gemeente Neder-Betuwe, appellanten,

en

de raad van de gemeente Buren,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 september 2010, kenmerk B-2010-9970, heeft de raad de bestemmingsplannen "Middelwaard West" (hierna: het plan) en "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben WMR bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 3 november 2010, het college bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 15 november 2010, Van den Berg-de Vries bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 15 november 2010, en Drost bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 16 november 2010, beroep ingesteld. Van den Berg-de Vries heeft haar beroep aangevuld bij brief van 10 december 2010. Drost heeft zijn beroep aangevuld bij brief van 14 december 2010.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

WMR, het college, Van den Berg-de Vries en Drost hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 september 2011, waar WMR, vertegenwoordigd door drs. J.J. Scholten, bestuurslid, en mr. A. Derks, het college, vertegenwoordigd door ing. B.M. Brandenburg-Stroo en Th.G. Florissen, beiden werkzaam bij de gemeente Rhenen, Van den Berg-de Vries, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman, en de raad, vertegenwoordigd door mr. J. van Liempd, juridisch adviseur, en C. Vogel, werkzaam bij de gemeente Buren, zijn verschenen. Voorts is ter zitting de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Dekker Van de Kamp B.V., vertegenwoordigd door mr. A.P.J. Blokland, advocaat te Ede, als partij gehoord.

Buiten bezwaar van partijen zijn ter zitting door het college nog stukken in het geding gebracht.

Na het sluiten van het onderzoek ter zitting heeft de Afdeling op 17 oktober 2011 het onderzoek heropend met toepassing van artikel 8:68 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en schriftelijke vragen gesteld aan de raad inzake het beroep van WMR. De raad heeft naar aanleiding daarvan nadere stukken in het geding gebracht. Daartoe in de gelegenheid gesteld hebben WMR, het college, Van den Berg-de Vries en Dekker Van de Kamp B.V. hierop gereageerd.

De raad heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak op een tweede zitting behandeld op 19 maart 2012, waar WMR, vertegenwoordigd door drs. J.J. Scholten, bestuurslid, en mr. A. Derks, het college, vertegenwoordigd door ing. B.M. Brandenburg-Stroo en Th.G. Florissen, beiden werkzaam bij de gemeente Rhenen, Van den Berg-de Vries, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman, en de raad, vertegenwoordigd door mr. J. van Liempd, juridisch adviseur, C. Vogel, werkzaam bij de gemeente Buren, en

J.G.M. Snoeijjs, zijn verschenen. Voorts is ter zitting de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Dekker Van de Kamp B.V., vertegenwoordigd door mr. A.P.J. Blokland, advocaat te Ede, als partij gehoord.

2. Overwegingen

Ontvankelijkheid

2.1. Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) kan een belanghebbende bij de Afdeling beroep instellen tegen een besluit omtrent de vaststelling van een bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.1.1. Van den Berg-de Vries is eigenaar van de woning op het perceel Hogeweg 2. Het door haar ingestelde beroep heeft betrekking op het plan voor zover dit de vestiging van een op- en overslagbedrijf voor zand, grind en klei mogelijk maakt in het plangebied. Ter zitting is vast komen te staan dat de afstand van de woning van Van den Berg-de Vries tot het in het plan voorziene op- en overslagterrein ongeveer 1.700 meter bedraagt. Gezien deze afstand acht de Afdeling de stelling van de raad dat Van den Berg-de Vries vanuit haar woning niet of nauwelijks enig zicht zal hebben op het op- en overslagterrein aannemelijk. Mede gelet op de aard en omvang van de ruimtelijke ontwikkelingen die op de door Van den Berg-de Vries bestreden plandelen mogelijk worden gemaakt, is deze afstand te groot om een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belang te kunnen aannemen. Voorts heeft zij naar het oordeel van de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat het vrachtverkeer afkomstig van het op- en overslagterrein niet direct naar de N233 zal rijden, maar een sluiproute langs haar woning aan de Hogeweg zal nemen. Uitgesloten kan derhalve worden geacht dat het plan in dit opzicht ter plaatse van haar woning gevolgen van betekenis zal hebben. Van den Berg-de Vries heeft verder geen feiten of omstandigheden aangevoerd in verband waarmee zou moeten worden geoordeeld dat ondanks het vorenstaande een objectief en persoonlijk belang rechtstreeks door het bestreden besluit zou worden geraakt.

2.1.2. De conclusie is dat Van den Berg-de Vries geen belanghebbende is bij het bestreden besluit als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb en dat zij daartegen ingevolge artikel 8:2, eerste lid, van de Wro, geen beroep kan instellen.

Het beroep van Van den Berg-de Vries is derhalve niet-ontvankelijk.

Planbeschrijving

2.2. Bij het bestreden besluit heeft de raad het plan en het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL" vastgesteld. Het plan voorziet in hoofdzaak in de vestiging van een op- en

overslagbedrijf voor zand, grind en klei op een braakliggend perceel aan de Neder-Rijn en in een deel van de bijbehorende geluidzone. Ten behoeve van het plan is het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL" vastgesteld, dat uitsluitend voorziet in een ander deel van de voor het bedrijf vastgestelde geluidzone. Het betrokken perceel aan de Neder-Rijn is gelegen tegenover Rhenen.

Het beroep van Drost

2.3. Drost kan zich niet verenigen met het plandeel met de bestemming "Agrarisch met waarden – Uiterwaardgebied" voor zijn perceel aan de oostoever van de Middelwaard en het daaraan grenzende plandeel met de bestemming "Water – Haven". Drost voert aan dat hij ten gevolge van het plan in zijn belangen wordt geschaad, omdat het permanent overnachten in een camper op zijn perceel en op een schip op de Middelwaard niet langer is toegestaan.

2.3.1. De raad stelt zich op het standpunt dat Drost door het plan niet in zijn belangen wordt geschaad, nu het plan voor zijn perceel niet voorziet in minder mogelijkheden dan het vorige bestemmingsplan.

2.3.2. Aan het perceel van Drost en het daaraan grenzende deel van de Middelwaard zijn de bestemmingen "Agrarisch met waarden – Uiterwaardgebied" onderscheidenlijk "Water – Haven" toegekend.

Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder e, van de planregels, zijn de voor "Agrarisch met waarden – Uiterwaardgebied" aangewezen gronden bestemd voor extensief dagrecreatief medegebruik.

Ingevolge artikel 8, lid 8.1, aanhef en onder b, zijn de voor "Water – Haven" aangewezen gronden bestemd voor een vluchthaven voor schepen die gebruik maken van de aangrenzende rivier.

2.3.3. In het voorgaande bestemmingsplan, "Uiterwaarden Buren 2002", waren aan het perceel van Drost en het daaraan grenzende deel van de Middelwaard de bestemmingen "Agrarisch Uiterwaardgebied" respectievelijk "Haven" toegekend.

Ingevolge artikel 4, lid 4.1, aanhef en onder d, van de planregels behorende bij dit bestemmingsplan, zijn de op de plankaart voor "Agrarisch Uiterwaardgebied" aangewezen gronden bestemd voor extensief dagrecreatief medegebruik.

Ingevolge artikel 9, lid 9.1, aanhef en onder b, zijn de voor "Haven" aangewezen gronden bestemd voor een overnachtings- en vluchthaven voor schepen die gebruik maken van de aangrenzende rivier.

2.3.4. Het plan brengt wat betreft het door Drost gewenste gebruik geen wijzigingen met zich. Het voorgaande bestemmingsplan voorzag noch in de permanente stalling van een camper op het perceel, noch in het permanent gebruiken van de Middelwaard als ligplaats voor schepen en het permanent overnachten ter plaatse. Het plan voorziet niet in minder mogelijkheden voor Drost dan het voorgaande bestemmingsplan. Gezien het vorenstaande en de situatie ter plaatse – aan de Middelwaard zijn meerdere bedrijven gevestigd en de plas dient uitsluitend als vluchthaven voor schepen op de Neder-Rijn –,

bestaat geen grond voor het oordeel dat de raad in redelijkheid niet heeft kunnen afzien van het opnemen van een bestemming als door Drost gewenst.

2.3.5. In hetgeen Drost heeft aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het beroep is ongegrond.

De beroepen van het college en WMR

Formele bezwaren

2.4. Het college voert aan dat de raad het plan ten onrechte niet langs elektronische weg heeft vastgesteld. Omdat het plan voorts niet op www.ruimtelijkeplannen.nl of op andere wijze digitaal ter beschikking is gesteld, is het beslissende elektronische plan volgens het college ten onrechte niet te raadplegen.

2.4.1. Ingevolge artikel 1.2.3, eerste lid, in samenhang met artikel 1.2.1, eerste lid, aanhef en onder b, van het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: het Bro), wordt, voor zover hier van belang, een bestemmingsplan langs elektronische weg vastgelegd en in die vorm vastgesteld en stellen burgemeester en wethouders een bestemmingsplan op zodanige wijze beschikbaar dat dit langs elektronische weg door een ieder kan worden verkregen.

Artikel 8.1.1, eerste lid, van het Bro bepaalt dat in afwijking van artikel 1.2.3, eerste en tweede lid, de in artikel 1.2.1, eerste lid, bedoelde plannen in voorkomend geval met de daarbij behorende toelichting of onderbouwing die voor 1 januari 2010 in papieren vorm zijn vastgelegd en in ontwerp ter inzage zijn gelegd, na dat tijdstip in die vorm worden vastgesteld. In zodanig geval wordt tevens een verbeelding daarvan in elektronische vorm vastgesteld.

2.4.2. De Afdeling overweegt dat artikel 8.1.1, eerste lid, van het Bro een overgangsregeling bevat voor bestemmingsplannen die reeds voor 1 januari 2010 in ontwerp ter inzage zijn gelegd.

Nu het ontwerp van het plan in papieren vorm op 17 december 2009 en derhalve voor 1 januari 2010 ter inzage is gelegd, is artikel 8.1.1 in het voorliggende geval van toepassing. Gelet hierop diende het plan, anders dan het college stelt, na dat tijdstip in papieren vorm te worden vastgesteld.

Dit laat echter onverlet, gelet op de tweede volzin van artikel 8.1.1, eerste lid, van het Bro, dat in dat geval een verbeelding van het vastgestelde papieren plan in elektronische vorm diende te worden vastgesteld en dat dit plan langs elektronische weg beschikbaar moest zijn. Aan deze verplichting heeft de raad, gelet op de bekendmaking van het vastgestelde plan, voldaan, nu daarbij onder meer is aangegeven dat het plan

via de website van de gemeente Buren kan worden geraadpleegd. Dit betoog faalt.

2.5. Verder voert het college als formele beroepsgrond aan dat bij de voorbereiding van het plan ten onrechte geen overleg als bedoeld in artikel 3.1.1, eerste lid, van het Bro, met hem is gevoerd.

2.5.1. Ingevolge artikel 3.1.1, eerste lid, van het Bro, voor zover thans van belang, pleegt het bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg met de besturen van de betrokken gemeenten.

2.5.2. Volgens de nota van toelichting bij artikel 3.1.1 van het Bro (Stb. 2008, 145; blz. 54) is de overlegverplichting anders vormgegeven dan onder het voorgaande Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 (hierna: het Bro 1985). In artikel 10 van het Bro 1985 was voorgeschreven dat waar nodig overleg moest plaatsvinden met het bestuur van gemeenten wier belangen rechtstreeks in het geding zijn en met betrokken diensten van Rijk en provincie. In artikel 3.1.1 van het Bro zijn de woorden 'waar nodig' geschrapt. Verder is in de nota van toelichting weergegeven dat het overleg beperkt dient te blijven tot die overheidsinstanties waarmee overleg werkelijk noodzakelijk is om te voorkomen dat de taak of verantwoordelijkheid van het andere overheidsorgaan ontoelaatbaar wordt beperkt, of dat het door dat orgaan te behartigen belang aantoonbaar wordt geschaad. Indien het gaat om een bestemmingsplanherziening van geringe omvang dan wel van in planologisch opzicht ondergeschikt belang, waarbij niet of in geringe mateerschikking van betrokken belangen aan de orde is, zou kunnen worden volstaan met een simpel overleg of zal wellicht zelfs geen overleg behoeven plaats te vinden, aldus de nota van toelichting (Stb. 2008, 145; blz. 29).

2.5.3. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat in het kader van de voorbereiding van het plan op 1 april 2009 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen afgevaardigden van de gemeenten Buren en Rhenen over het in het plan voorziene op- en overslagterrein. Voorts is gebleken dat het gemeentebestuur van Rhenen in de procedure over het bestemmingsplan "Middelwaard west, K3 (parapluplan)", dat de vestiging van het op- en overslagterrein reeds mogelijk maakte en inhoudelijk nagenoeg niet verschilt van het plan, doch waaraan om procedurele redenen goedkeuring is onthouden, zijn bezwaren tevens naar voren heeft gebracht. Onder deze omstandigheden bestaat er geen grond voor het oordeel dat de raad in het voorliggende geval de verplichting als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Bro heeft geschonden. Het betoog faalt.

Verkeer

2.6. Het college betoogt dat het plan leidt tot een onaanvaardbare verkeerssituatie. Hiertoe voert het college aan dat het voorziene op- en overslagterrein zal worden ontsloten via de nu reeds zwaar belaste Rijnbrug, die onderdeel uitmaakt van de eveneens reeds zwaar belaste N233, en dat voorts op het kruispunt N233/N225 de gevolgen van de verkeerstoename merkbaar zullen zijn. Het college betoogt dat de raad onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt wat de gevolgen zijn van de toename van het verkeer ten

gevolge van het plan.

WMR stelt dat voormelde verkeerstoename zal leiden tot een verdere aantasting van de in het gebied aanwezige natuurwaarden.

2.6.1. Uit de Nota beantwoording zienswijzen die tot het raadsbesluit behoort en het verweerschrift is gebleken dat de bestaande verkeerssituatie in de nabijheid van het plangebied en de mogelijke gevolgen van de realisatie van het op- en overslagterrein zijn bezien. Gebleken is dat het aantal verkeersbewegingen ten gevolge van het plan met ongeveer 40 per dag zal toenemen en dat het aantal verkeersbewegingen op de nabij het plangebied gelegen N233 op werkdagen tussen de 21.840 en 31.440 bedraagt. De raad stelt zich op het standpunt dat deze toename niet tot een onaanvaardbare verkeerssituatie zal leiden gelet op de beperkte toename van het aantal verkeersbewegingen en de capaciteit van de N233 en de overige omliggende infrastructuur. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. Daarbij acht de Afdeling van belang dat het college niet aannemelijk heeft gemaakt dat de raad door rekening te houden met een verkeerstoename van ongeveer 40 verkeersbewegingen per dag van een onjuist uitgangspunt is uitgegaan. De Afdeling ziet evenmin aanleiding voor het oordeel dat de raad onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt wat de gevolgen zijn van de toename van het verkeer. Het betoog van het college faalt.

De Afdeling overweegt voorts dat WMR niet aannemelijk heeft gemaakt dat de beperkte toename van het aantal verkeersbewegingen zal leiden tot een onaanvaardbare aantasting van natuurwaarden. De enkele stelling is daartoe onvoldoende.

Hoogtes

2.7. WMR en het college kunnen zich niet verenigen met de maximaal toegestane bouw- en opslaghoogten op het perceel waar het op- en overslagterrein is voorzien.

WMR en het college betogen dat deze hoogten in combinatie met de hoeveelheid toegestane bebouwing zullen leiden tot onaanvaardbare horizonvervuiling en een verslechtering van de beeldkwaliteit van Rhenen, in het bijzonder van de historische binnenstad.

Daarbij voert het college aan dat het vertrouwensbeginsel is geschonden nu door een wethouder van de gemeente Buren is toegezegd dat de maximaal toegestane hoogte van zand-, grind- en kleihopen en de daarbij behorende bebouwing niet meer dan 10 meter zou bedragen.

Voorts stelt het college dat de raad onvoldoende heeft gemotiveerd waarom bij de vaststelling van het plan de maximaal toegestane bouwhoogte voor bedrijfsbouwwerken, geen gebouwen zijnde, is verlaagd tot 15 meter en niet tot de door het college gewenste 10 meter. Evenzeer heeft de raad volgens het college ten onrechte niet gemotiveerd waarom de maximaal toegestane hoogte van zand-, grind- en kleihopen niet is verlaagd.

2.7.1. Aan het perceel waar het op- en overslagterrein is voorzien is de bestemming "Bedrijf – Op- en overslagterrein" toegekend en aan de strook water daarvoor de bestemming "Water – Haven" en de aanduiding

"laad- en losfaciliteit".

Ingevolge artikel 6, lid 6.2.1, van de planregels, voor zover thans van belang, mogen op de gronden met de bestemming

"Bedrijf – Op- en overslagterrein" uitsluitend worden gebouwd:

- a. bedrijfsbouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten dienste van de bestemming, zoals bedrijfsinstallaties voor het laden, lossen en hijsen, alsmede de banden, banen, buizen en goten voor transport, met dien verstande dat de hoogte maximaal 15 m, de werkhoogte van de transportbanden maximaal 14 m mag bedragen met dien verstande dat de hoogte van keermuren niet hoger mag zijn dan 5 m;
- b. maximaal één gebouw met een oppervlakte van maximaal 35 m², voor sanitaire voorzieningen en kantine, waarvan de hoogte maximaal 6 m en de goothoogte maximaal 3 m mag bedragen.

Ingevolge artikel 6, lid 6.4.1, aanhef en onder a, wordt tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, zoals bedoeld in de bestemmingsomschrijving, in ieder geval gerekend het gebruik ten behoeve van opslag in de open lucht van zand, klei en grind voor de bouw en de weg- en waterbouw voor zover de hoogte van deze opslag meer bedraagt dan 18 m.

Ingevolge artikel 8, lid 8.2.1, aanhef en onder c, mogen op de gronden met de bestemming "Water – Haven" en de aanduiding "laad- en losfaciliteit" installaties voor het laden- en lossen van vaar- en voertuigen worden gebouwd.

Ingevolge artikel 8, lid 8.2.2, voor zover thans van belang, mag bij de bouw van de in lid 8.2.1 sub c genoemde bouwwerken de hoogte niet meer bedragen dan 10 m.

2.7.2. In het verweerschrift en ter zitting heeft de raad erkend dat het plan voorziet in een maximaal toegestane hoogte van 18 meter voor zand-, grind- en kleihopen, terwijl de raad heeft beoogd te voorzien in een hoogte van 10 meter. Nu artikel 6, lid 6.4.1, aanhef en onder a, van de planregels, de opslag van zand, grind en klei tot een hoogte van 18 meter mogelijk maakt, terwijl de raad dit niet heeft beoogd, moet worden geoordeeld dat het plan in zoverre is vastgesteld in strijd met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid.

2.7.3. De raad stelt zich voorts op het standpunt dat een verdere verlaging van de maximaal toegestane bouwhoogten niet mogelijk is, omdat deze noodzakelijk zijn voor de bedrijfsvoering van het op- en overslagbedrijf. Voorts zal het plan gelet op de afstand tot Rhenen en hetgeen het plan mogelijk maakt niet leiden tot onaanvaardbare horizonvervuiling en een ernstige verslechtering van de beeldkwaliteit van Rhenen. Volgens de raad is de door het college gestelde toezegging niet gedaan. Uitsluitend is toegezegd dat zou worden bezien of de maximaal toegestane bouwhoogten konden worden verlaagd.

2.7.4. De Afdeling acht het standpunt van de raad dat een bouwhoogte van 15 meter in het onderhavige geval noodzakelijk is niet onaannemelijk. Nu is gebleken dat de raad een bouwhoogte van 15 meter noodzakelijk acht voor de bedrijfsvoering op het op- en overslagterrein, ziet de Afdeling geen

aanleiding voor het oordeel dat de raad onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de maximaal toegestane bouwhoogte voor bedrijfsbouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet is verlaagd tot de door het college gewenste 10 meter. Dit betoog faalt.

Ten aanzien van het betoog dat de toegelaten bebouwing op het op- en overslagterrein leidt tot onaanvaardbare horizonvervuiling en een verslechtering van de beeldkwaliteit van Rhenen, in het bijzonder van de historische binnenstad, overweegt de Afdeling het volgende.

De afstand tussen het perceel waar het op- en overslagterrein is voorzien en het dichtstbijzijnde object, een restaurant, aan de overzijde van de Neder-Rijn bedraagt ongeveer 690 meter. Voorts is ter zitting vast komen te staan dat de afstand tot de historische binnenstad van Rhenen ongeveer 800 meter bedraagt. Niet valt uit te sluiten dat het uitzicht vanuit Rhenen en de beeldkwaliteit van Rhenen, en diens historische binnenstad, door de vestiging van het bedrijf in enige mate zullen worden aangetast. De Afdeling ziet echter, gelet op de hiervoor genoemde afstanden en de maximaal toegestane bouw- en opslaghoogten ter plaatse, geen aanknopingspunten voor het oordeel dat deze vermindering zodanig zal zijn dat de raad daaraan doorslaggevend gewicht had moeten toekennen. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat het plan de bouw van slechts één gebouw met een oppervlakte van maximaal 35 m² en een beperkte bouwhoogte en verder uitsluitend transportbanden en installaties ten behoeve van laden- en lossen mogelijk maakt, waardoor geen dicht bouwvolume zal ontstaan, en dat aan weerszijden van het perceel waar het bedrijf is voorzien reeds bedrijven zijn gevestigd. Het betoog faalt.

Niet in geschil is dat op 1 april 2009 een gesprek heeft plaatsgevonden tussen afgevaardigden van de gemeenten Rhenen en Buren over de in het plan voorziene ontwikkelingen. Volgens de raad is in dit gesprek niet meer toegezegd dan dat zou worden bezien of de maximaal toegestane hoogtes konden worden verlaagd. De Afdeling acht deze stelling niet onaannemelijk. Voorts wordt overwogen dat het college niet aannemelijk heeft gemaakt dat door of namens de raad verwachtingen zijn gewekt dat de in het plan maximaal toegestane bouw- en opslaghoogten niet meer dan 10 meter zouden bedragen. Overigens berust de bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan niet bij een wethouder, maar bij de raad. In het algemeen kunnen geen rechten worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De raad heeft het plan op dit punt derhalve niet in strijd met het vertrouwensbeginsel vastgesteld. Dit betoog faalt eveneens.

Natuurwaarden

2.8. WMR betoogt dat ten behoeve van het plan ten onrechte geen ontheffing als bedoeld in artikel 75 van de Flora- en faunawet (hierna: Ffw) is aangevraagd, nu in de nabijheid van het plangebied ringslangen voorkomen en in het plangebied een bever isesignaleerd. Volgens WMR is het in dit kader uitgevoerde onderzoek onvolledig en verouderd.

2.8.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan niet leidt tot ecologische schade in het plangebied en dat geen Ffw-ontheffing is

benodigd. In dit verband wijst de raad erop dat onderzoek is verricht naar de aanwezige flora en fauna in het plangebied. De raad erkent dat in de nabijheid van het plangebied ringslangen voorkomen, maar acht de locatie zelf niet geschikt als leefgebied voor deze dieren.

2.8.2. De vraag of voor de uitvoering van het plan een ontheffing op grond van de Ffw nodig is, en zo ja, of deze ontheffing kan worden verleend, komt in beginsel pas aan de orde in een procedure op grond van de Ffw. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan niet had mogen vaststellen, indien en voor zover de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

2.8.3. Ten behoeve van het plan heeft onderzoek plaatsgevonden naar de in het plangebied voorkomende plant- en diersoorten en de effecten van het plan hierop. De resultaten daarvan zijn neergelegd in het rapport "Natuurtoets laad- en loswal zandplaats Middelwaard in 2005" van augustus 2005 van Kurstjens Ecologisch Adviesbureau (hierna: de natuurtoets). Uit de natuurtoets blijkt dat noch ringslangen, noch bevers zijn aangetroffen in het plangebied. Voorts is hierin vermeld dat ten behoeve van het plan geen ontheffing als bedoeld in artikel 75 van de Ffw behoeft te worden aangevraagd.

2.8.4. Niet in geschil is dat in het recente verleden in de omgeving van het plangebied ringslangen en bevers zijn gesignaleerd. WMR heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat het standpunt van de raad, dat het perceel waar het op- en overslagbedrijf is voorzien zelf niet geschikt is als leefgebied voor deze diersoorten en dat de vestiging van het bedrijf voor deze diersoorten geen gevolgen zal hebben, op voorhand onjuist is. Gelet hierop en op de uitkomsten van de natuurtoets behoeft de raad bij de vaststelling van het plan er in redelijkheid niet op voorhand vanuit te gaan dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg zou staan. Het betoog faalt.

2.9. Voorts betoogt WMR dat de vestiging van het op- en overslagbedrijf die het plan mogelijk maakt leidt tot een onevenredige aantasting van natuurwaarden in het plangebied. Hiertoe voert WMR aan dat het plangebied ligt binnen het Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn, dat het een overwinteringsgebied is voor de kolgans en de kleine zwaan en dat het onderzoek naar de voorkomende natuurwaarden ten onrechte grotendeels is gebaseerd op één veldonderzoek dat plaats heeft gevonden in de zomer.

2.9.1. Volgens de raad behoeft voor de aantasting van natuurwaarden niet te worden gevreesd.

2.9.2. Ingevolge artikel 19j, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998) houdt een bestuursorgaan bij het nemen van een besluit tot het vaststellen van een plan dat, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in dat gebied kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen, ongeacht de beperkingen die ter zake in

het wettelijk voorschrift waarop het berust, zijn gesteld, rekening met de gevolgen die het plan kan hebben voor het gebied.

2.9.3. In de natuurtoets is vermeld dat geen schade is te voorzien aan de biotopen van vogels waartoe het gebied is begrensd als Vogelrichtlijngebied omdat geschikte biotopen niet aanwezig zijn. Het plangebied heeft een zeer beperkte waarde voor overwinterende watervogels, zoals de kolgans en de kleine zwaan. Voorts is in de natuurtoets vermeld dat de resultaten van het onderzoek niet uitsluitend zijn gebaseerd op het veldonderzoek, maar tevens op recente watervogeltelgegevens van SOVON Vogelonderzoek Nederland en een nadere toelichting van de teller.

Verder is ten behoeve van de aanvraag van een vergunning op grond van artikel 19d van de Nbw 1998 (hierna: de Nbw-vergunning) voor het op- en overslagbedrijf aanvullend onderzoek verricht naar de natuurwaarden in het plangebied. De resultaten daarvan zijn neergelegd in de aanvullende notitie "laad- en loswal zandplas Middelwaard-west" van 27 februari 2008 van Kurstjens Ecologisch Adviesbureau (hierna: de aanvullende notitie). Hierin wordt geconcludeerd dat de toekomstige werkzaamheden qua verstoring geen negatief effect zullen hebben op de reeds minimale aantallen overwinterende en broedende watervogels en dat de instandhoudingsdoelen voor de Neder-Rijn dan ook niet in geding zijn. In de inmiddels verleende, en reeds onherroepelijke, Nbw-vergunning is vermeld dat de activiteiten niet zullen leiden tot significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn.

2.9.4. WMR heeft niet aannemelijk gemaakt dat voormelde onderzoeken gebreken dan wel leemten in kennis vertonen en dat de raad zich derhalve niet in redelijkheid op de natuurtoets en de aanvullende notitie heeft mogen baseren. Nu in de natuurtoets is vermeld dat deze is gebaseerd op het veldonderzoek en recente watervogeltelgegevens, uit de natuurtoets blijkt dat geen schade is te voorzien aan de biotopen van vogels waartoe het gebied is begrensd als Vogelrichtlijngebied, en nu uit de aanvullende notitie en de aan het op- en overslagbedrijf verleende Nbw-vergunning blijkt dat de activiteiten niet zullen leiden tot significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebied Uiterwaarden Neder-Rijn, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het plan in strijd met artikel 19j van de Nbw 1998 heeft vastgesteld. Het betoog faalt.

Verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL"

2.10. WMR stelt dat de ligging van het voorziene op- en overslagterrein niet juist is ingetekend op de verbeelding van het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL", nu ter plaatse van het rood gearceerde vlak de voormalige steenfabriek is gelegen.

2.10.1. Nu uit de bij de verbeelding behorende legenda blijkt dat met het rood gearceerde vlak niet de locatie van het op- en overslagterrein wordt aangeduid, maar de geluidzone ervan, en nu uit de verbeelding blijkt dat de locatie juist is ingetekend, mist het beroep in zoverre feitelijke grondslag.

Geluidzone

2.11. WMR richt zich voorts in beroep tegen de in het plan en het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL" vastgestelde geluidzone. Naar haar mening is het niet voorstelbaar dat de geluidzone net binnen de grens van de gemeente Buren is gelegen en niet tot op het grondgebied van de gemeente Rhenen reikt. Zij stelt dat naar dit resultaat is toegerekend. WMR voert voorts aan dat bij het bepalen van de ligging van de geluidzone ten onrechte geen rekening is gehouden met de geluidbelasting van de aan weerszijden van het voorziene op- en overslagbedrijf liggende bedrijven. Zij vreest dat de cumulatieve geluidbelasting van de bedrijven zal leiden tot geluidoverlast in Rhenen.

2.11.1. De raad heeft zich bij het bestreden besluit en in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat de cumulatieve geluidbelasting in het voorliggende geval niet is en mocht worden berekend, nu de bedrijven die aan weerszijden van het voorziene op- en overslagterrein liggen, niet behoren tot de krachtens de Wet geluidhinder (hierna: Wgh) aangewezen categorie bedrijven die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken (hierna: grote lawaaimakers). Bij het bepalen van de geluidzone is alleen rekening gehouden met de geluidemissie van het op- en overslagbedrijf, aldus de raad. Op grond hiervan acht de raad de ligging van de vastgestelde geluidzone juist.

2.11.2. Het grootste deel van de geluidzone is op de verbeelding van het plan opgenomen. Hieraan is de aanduiding "geluidzone – industrielawaai" toegekend. Het overige deel van de vastgestelde geluidzone is opgenomen op de verbeelding van het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL". Aan dit deel van de geluidzone is de aanduiding "geluidzone bedrijven terrein middelwaard-west, k3" toegekend. Uit beide verbeeldingen volgt dat de geluidzone voor een deel grenst aan de gemeentegrens met Rhenen.

2.11.3. Ingevolge artikel 1 van de Wgh, zoals deze luidde ten tijde van het nemen van het bestreden besluit, wordt onder industrieterrein verstaan: terrein waaraan in hoofdzaak een bestemming is gegeven voor de vestiging van inrichtingen en waarvan de bestemming voor het gehele terrein of een gedeelte daarvan de mogelijkheid insluit van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen, die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken.

Ingevolge artikel 40 wordt, indien bij de vaststelling van een bestemmingsplan aan gronden een zodanige bestemming wordt gegeven dat daardoor een industrieterrein ontstaat, daarbij tevens een rond het betrokken terrein gelegen zone vastgesteld, waarbuiten de geluidbelasting vanwege dat terrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan.

Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 18 augustus 2010 in zaak nr. 200900843/1/R3 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen is met ingang van 31 maart 2010 de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) in werking getreden, waardoor een wijziging is aangebracht in artikel 1 van de Wgh en

de definitie van industrieterrein is komen te luiden zoals hiervoor is weergegeven. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Chw is met deze wijziging beoogd een ruimere uitleg van het begrip industrieterrein mogelijk te maken, in die zin dat ook gronden waarop geen grote lawaaimakers zijn toegestaan onderdeel kunnen uitmaken van een gezoned industrieterrein. In dat geval worden de aanwezige en eventuele nieuwe bedrijven op de desbetreffende gronden eveneens genormeerd door de geluidzonegrens van 50 dB(A) rond het industrieterrein.

2.11.4. In reactie op het verzoek van de Afdeling om inlichtingen over de ligging van de vastgestelde geluidzone, waarbij op voormelde uitspraak is gewezen, heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat hij de wetswijziging van de definitie van het begrip industrieterrein, die voor de vaststelling van de plannen heeft plaatsgevonden, niet heeft onderkend. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Chw was er volgens de raad geen ruimte voor het betrekken van andere bedrijven dan grote lawaaimakers bij het vaststellen van een geluidzone. Om deze reden is de geluidemissie van het eveneens in het plangebied gevestigde en als zodanig bestemde bedrijf Rijnvallei Diervoeder B.V. niet bij het bepalen van de geluidzone betrokken. De raad heeft zich bij nader inzien op het standpunt gesteld dat in het voorliggende geval niet alleen de geluidemissie van het op- en overslagbedrijf bij het bepalen van de geluidzone had moeten worden betrokken, maar ook de geluidemissie van Rijnvallei Diervoeder B.V. De raad heeft voorts een geluidonderzoek laten uitvoeren, waarin niet alleen rekening is gehouden met de geluidemissie van het op- en overslagbedrijf en Rijnvallei Diervoeder B.V., maar ook met de geluidemissie van het direct ten oosten van het plangebied gevestigde bedrijf Van den Broek B.V.. De resultaten daarvan zijn neergelegd in de notitie "Cumulatie geluid bedrijven Middelwaard Lienden" van de Regio Rivierenland 2 maart 2012 (hierna: de notitie). Op de tweede zitting is door de raad toegelicht dat is beoogd de bestaande bedrijfsactiviteiten van Van den Broek B.V. te legaliseren in het, ten tijde van deze zitting, nog niet vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied, tweede herziening". In de notitie is de cumulatieve geluidbelasting van de drie bedrijven berekend, waarbij tevens rekening is gehouden met bepaalde organisatorische maatregelen bij het op- en overslagbedrijf en een beoogde bedrijfsuitbreiding van Rijnvallei Diervoeder B.V.. In de notitie wordt geconcludeerd dat de zone waarbuiten de geluidbelasting van de drie bedrijven de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan ruimer is dan de bij de onderhavige plannen vastgestelde geluidzone, maar dat deze de gemeentegrens van Buren niet zal overschrijden. Naar aanleiding hiervan heeft de raad zich op het standpunt gesteld dat hij de in de notitie berekende 50 dB(A)-contour juist acht. Daarnaast heeft de raad verzocht in de gelegenheid te worden gesteld het door hem geconstateerde gebrek te herstellen.

2.11.5. Nu de raad zich wat betreft de bepaling en de ligging van de geluidzone op een ander standpunt stelt dan hij in het bestreden besluit heeft gedaan, gebleken is dat de relevante omstandigheden die hiertoe aanleiding hebben gegeven dateren van voor het nemen van het bestreden besluit en vast staat dat de omvang van de vastgestelde geluidzone te

beperkt is, is de Afdeling van oordeel dat het plan en het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL", voor zover het betreft de daarin opgenomen geluidzone, zijn vastgesteld in strijd met de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid.

2.11.6. Met betrekking tot het verzoek van de raad om dit gebrek te laten herstellen door toepassing te geven aan artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State, overweegt de Afdeling dat zij hiertoe geen aanleiding ziet gelet op de aard van het gebrek en de geconstateerde samenloop met andere nog lopende procedures. In dit verband acht de Afdeling van belang dat het perceel waar het bedrijf Van den Broek B.V. is gevestigd, waarvan de raad de geluidemissie relevant acht voor de omvang van de geluidzone, niet in het plangebied ligt, maar is opgenomen in het ten tijde van de tweede zitting nog in procedure zijnde bestemmingsplan "Buitengebied, tweede herziening". Verder is ter zitting gebleken dat bij toepassing van de door de raad gewenste geluidzone voor twee woningen hogere grenswaarden moeten worden vastgesteld en dat het besluit daartoe nog niet is genomen. Bovendien acht de Afdeling niet uitgesloten dat belanghebbenden die niet als partij aan dit geding deelnemen door toepassing te geven aan artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State, onevenredig kunnen worden benadeeld.

Conclusie

2.12. In hetgeen het college heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het plan, voor zover het betreft artikel 6, lid 6.4.1, aanhef en onder a, van de planregels, is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Het beroep van het college is in zoverre gegrond.

In hetgeen WMR heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het plan en het bestemmingsplan "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL", voor zover het betreft de daarin opgenomen geluidzone, zijn vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Het beroep van WMR is in zoverre gegrond.

2.12.1. In hetgeen het college en WMR voor het overige hebben aangevoerd ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat deze bestemmingsplannen in zoverre strekken ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Hierin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit op die onderdelen anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

De beroepen van het college en WMR zijn in zoverre ongegrond.

2.12.2. Gezien de samenhang tussen de geluidzone en de andere onderdelen van het plan, ziet de Afdeling aanleiding om het bestreden besluit in zijn geheel te vernietigen.

Proceskosten

2.13. Van proceskosten van het college is niet gebleken. De raad dient ten aanzien van WMR op navolgende wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Wat betreft Van den Berg-de Vries en Drost bestaat geen aanleiding voor een proceskostenvergoeding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep van E. van den Berg-de Vries niet-ontvankelijk;
- II. verklaart de beroepen van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen en het college van burgemeester en wethouders van Rhenen gedeeltelijk gegrond;
- III. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Buren van 28 september 2010, kenmerk B-2010-9970, tot vaststelling van de bestemmingsplannen "Middelwaard West" en "Buitengebied Lienden 1974 gedeeltelijke herziening BL";
- IV. verklaart de beroepen van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen en het college van burgemeester en wethouders van Rhenen voor het overige ongegrond;
- V. verklaart het beroep van A.J. Drost ongegrond;
- VI. veroordeelt de raad van de gemeente Buren tot vergoeding van bij de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 71,83 (zegge: eenenzeventig euro en drieëntachtig cent);
- VII. gelast dat de raad van de gemeente Buren aan de hierna vermelde appellanten het door hen voor de behandeling van hun beroepen betaalde griffierecht vergoedt ten bedrage van:
 - € 298,00 (zegge: tweehonderdachtennegentig euro) voor de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen;
 - € 298,00 (zegge: tweehonderdachtennegentig euro) voor het college van burgemeester en wethouders van Rhenen.

Aldus vastgesteld door mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, voorzitter, en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.P. de Rooy, ambtenaar van staat.

w.g. Scholten-Hinloopen
voorzitter

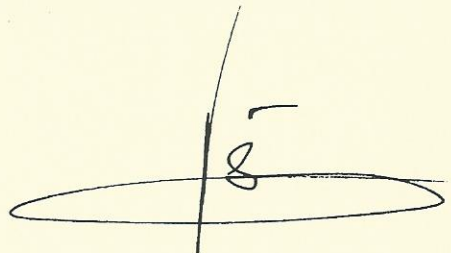
w.g. De Rooy
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2012

59-694.

Verzonden: 16 mei 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of this loop. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser